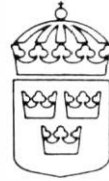

Motion till riksdagen

1988/89:A478

av Anna Horn af Rantzien och Birger Schlaug
(båda mp)

Sänkta arbetsgivaravgifter för glesbygdens
småföretagare

Mot.
1988/89
A478-481

Ett sårbart samhälle

Vi lever i ett sårbart samhälle. Sårbarheten har ökat med alla de maskiner och verktyg som gjort livet bekvämare – men också hetsigare. Stordrift och centralisering har gått hand i hand med den industriella utvecklingen. Tidigare var förhållandet mellan stad och landsbygd mer välbalanserat. Staden med sina rika möjligheter till högre utbildning och kommersiellt kultur- och varuutbud m.m. låg i nära kontakt med och försörjdes till stor del av sitt omland.

I dag har de största svenska städerna blivit otympliga och svåra att kontrollera vad gäller lagöverträdelser, trafik- och bostadsproblem och avfallshantering. Samtidigt växer glesbygdens problemen: närservicen blir allt sämre när befolkningsunderlaget sviktar och ungdomen lockas till städerna av det större nöjes- och arbetsutbudet. De kvarvarande får till råga på allt via skattsedeln subventionera bostadsbyggandet och transportsystemen i städerna.

Vi vet att vi behöver vår levande landsbygd – för försvar och livsmedelsförsörjning, för att hålla kultur- och naturvärden levande och för att bibehålla de grundläggande överlevnadskunskaperna, som i dag är på väg att falla i glömska. Vi behöver ett jordbruk där man inte är helt beroende av importerade insatsvaror och där man tillämpar odlingsmetoder som ger långsiktigt bärande jordar och fullvärdiga livsmedel.

Landsbygdskampanjen "Hela Sverige skall leva" har gjort framför allt glesbygdens problem synliga och lockat människor att sätta igång goda utvecklingsprocesser – men en kampanj är tidsbegränsad och kräver insatser från en ledning; den behöver ständigt få nya ekonomiska tillskott.

Vi anser att landsbygdens och glesbygdens framtid bör ledas i en sådan riktning att dessa bygder lever vidare av egen kraft och egen försörjning i ett långt perspektiv och till hela landets bästa. För att leda in utvecklingen på sådana spår behövs vissa ekonomiska åtgärder, t.ex. sänkta arbetsgivaravgifter för företagare i glesbygd.

Ökad småföretagsamhet på landsbygden

Information och närkontakt är två av de skäl som åberopas när fördelarna av en fortsatt centralisering till allt färre och allt större samhällen skall bevisas.

Den moderna tekniken med snabba kommunikationer, framför allt datorerna, ger många fler människor än under det senaste halvsekleet fritt val när det gäller att välja etableringsort för ett företag eller att överleva på den lilla ort där man vill bo, men där tidigare ekonomiska förutsättningar varit ogynnsamma.

Landsbygdens lugnare tempo – som kanske blir mindre lugnt med den nya teknikens utbredning – och närheten till tämligen orörd natur erbjuder en fysiskt och psykiskt gynnsam arbetsmiljö, som uppskattas av bl.a. företagare och anställda vid mindre företag.

Verkstäder vars verksamhet bygger på energisnål teknik för exempelvis energiutvinning och -ackumulering kan med fördel ligga i glesbygd. Där kan bl.a. ungdomar i kollektiv lära sig starta eget eller lärlingar få praktisk erfarenhet. I det lugnare tempot kan man hinna med att engagera sig för och hjälpa handikappade till arbete. Glesbygdens kvinnor, som står för vårt samhälles största dolda arbetslöshet, får nya möjligheter att starta eget eller hitta ett bra förvärvsarbete.

Förädlingsindustri som bygger bl.a. på lokalt producerade livsmedel och turism är ytterligare exempel på verksamhet som kan ge liv och tjänsteunderlag i glesbygd. Vi får en levande landsbygd.

Vi vill gynna småföretagande och stärka näringslivet i glesbygden. Vi vill också sänka skatterna på arbete och höja skatterna på förbrukning av ändligen tillgångar och nedsmutsning av naturen.

Ett sätt att i denna anda gynna små företag är att sänka arbetsgivaravgiften för några anställda i alla företag. Detta gynnar de minsta företagen mest.

För att kartlägga vilken inverkan detta får föreslår vi en försöksverksamhet i Västernorrlands, Blekinge och Värmlands län samt Mörbylånga och Borgholms kommuner med nedsättning av arbetsgivaravgifterna med 50 % under en treårsperiod för upp till fem anställda per företag. Därvid skall nedsättningen göras för de anställda, som har de lägsta lönerna. Nedsättning skall ej medges för ensamföretagare, ej heller för anställda, som ej får avtalsenlig lön för minst halvtidsarbete.

Vi har beräknat att en sådan nedsättning av arbetsgivaravgiften skulle motsvara ca 600 milj. kr. i uteblivna socialavgifter under det första försöksåret.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställer vi

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om försöksverksamhet med sänkta arbetsgivaravgifter i de i motionen angivna regionerna,
2. att riksdagen beviljar en utökning av anslaget D 6 under tionde huvudtiteln med 600 milj. kr.

Stockholm den 25 januari 1989

Anna Horn af Rantzien (mp)

Birger Schlaug (mp)